Lietas arhīva Nr. CA-1109-19/37
ECLI:LV:RAT:2019:1016.C33475417.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019. gada 16. oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Olita Blūmfelde,
tiesneses Milda Zelmene un Ligita Gavare,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu akciju sabiedrība "Pilsētas zemes dienests" prasībā pret /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. B/ un /pers. C/ pilnvarotā pārstāvja apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2018.gada 20.decembra spriedumu.
Noklausījusies tiesneses O.Blūmfeldes ziņojumu, Civillietu tiesas kolēģija konstatēja,

Aprakstošā daļa

[1] 2017. gada 31. maijā prasītāja SIA "Kredītuzraudzības birojs" cēlusi prasību, kuru pēc procesuālo tiesību pārņemšanas akciju sabiedrība "Pilsētas zemes dienests" grozījusi, vienkāršotas procedūras lietā pret /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ par zaudējumu piedziņu, lūdzot piedzīt par labu prasītājai no atbildētājas /pers. A/ zaudējumus 309,17 EUR, ko veido zemes nomas maksa 302,17 EUR par periodu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2009. gada 4. martam un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR; piedzīt par labu prasītājai no atbildētāja /pers. B/ zaudējumus 326,87 EUR, ko veido zemes nomas maksa 314,34 EUR par laika periodu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, NIN 5,53 EUR par periodu no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR; piedzīt par labu prasītājai no atbildētājas /pers. C/ zaudējumus 752,23 EUR, ko veido zemes nomas maksa 732,35 EUR par periodu no 2008. gada 1. janvārim līdz 2010. gada 31. decembrim, NIN 12,88 EUR par periodu no 2010. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim un parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 7 EUR; piedzīt no atbildētājiem par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.
Prasība pamatota ar Civillikuma 3.pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu un 54.pantu, Civillikuma 1778.pantu, 1071.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta pirmo daļu un Civillikuma 1838.pantu.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 4. aprīļa lēmumu prasītāja SIA "Kredītuzraudzības birojs" aizstāta ar tās tiesību pārņēmēju biedrību "Zemes reformas komiteja" (*lietas 184.-185.lapa*).

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 18. septembra lēmumu biedrība "Zemes reformas komiteja" aizstāta ar tās tiesību pārņēmēju akciju sabiedrību "Pilsētas zemes dienests" (*lietas 223.-224.lapa*).

[4] Ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 20. decembra spriedumu prasība apmierināta daļēji (*lietas 247.-267.lapa*).
Tiesa nosprieda:
Piedzīt no /pers. A/ par labu akciju sabiedrībai "Pilsētas zemes dienests" zaudējumus 302,17 EUR.
Piedzīt no /pers. B/ par labu akciju sabiedrībai "Pilsētas zemes dienests" zaudējumus 319,87 EUR.
Piedzīt no /pers. C/ par labu akciju sabiedrībai "Pilsētas zemes dienests" zaudējumus 745,23 EUR.
Pārējā daļā prasību noraidīt.
Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij valsts nodevu 45,33 EUR.
Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij valsts nodevu 47,99 EUR.
Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij valsts nodevu 111,77 EUR.
Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,87 EUR.
Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,87 EUR.
Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,87 EUR.

Spriedums satur šādus motīvus.
[4.1] Prasība tiesā celta, pamatojoties uz apstākļiem, ka uz zemes gabala /adrese A/, /adrese B/, /kadastra numurs/, atrodas dzīvojamā ēka Aplokciema iela 18, Rīga, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta zemes gabala daļa 1735 m2 platībā un starp zemes īpašnieku un atbildētājiem pastāvējušas zemes likumiskās piespiedu nomas tiesiskās attiecības, no kā izriet atbildētāju kā dzīvokļu īpašnieku pienākums veikt zemes nomas maksas 5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 01.01.2008.-31.10.2010., bet pārējā periodā līdz 31.12.2010. - 6% apmērā, samaksu zemes īpašniekam atbilstoši kopīpašuma domājamās daļas apmēram.
Lietā konstatēts un nav strīda par to, ka uz zemes gabala /adrese A/ /adrese B/, /kadastra numurs/, atrodas dzīvojamā ēka Aplokciema iela 18, Rīga, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta zemes gabala daļa 1735 m2 platībā. Minēto apstiprina lietā esošais zemes robežu plāns.
Ar izdruku no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas /nodalījuma numurs/ir pierādīts, ka, pamatojoties uz 2002. gada 29. aprīļa pirkuma līgumu, atbildētājai /pers. A/ ir reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Aplokciema iela 18, dz.11, Rīgā, 48 m2 platībā. Minētās atbildētājas īpašuma tiesības izbeigušās pamatojoties uz 2009. gada 23. februāra pirkuma līgumu un saskaņā ar zemesgrāmatu tiesneses 2009. gada 5. marta lēmumu.
Ar izdruku no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas /nodalījuma numurs/pierādīts, ka, pamatojoties uz 2005. gada 27. septembra pirkuma līgumu, atbildētājai /pers. C/ ir reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese C/ 47,76 m2 platībā.
Izdruka no Kadastra informācijas sistēmas apstiprina, ka telpu grupa ar kadastra apzīmējumu /numurs/, /adrese D/ 41 m2 platībā, 1 domājamās daļas apmērā pieder atbildētājam /pers. B/.
Savukārt saskaņā ar izdruku no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas /nodalījuma numurs/, AS „Juridiskais birojs „Specialis"" īpašuma tiesības uz zemes gabalu /adrese B/; /adrese A/, /kadastra numurs/, 6605/7527 domājamās daļas apjomā ieguva pamatojoties uz 2004. gada 22. marta pirkuma līgumu, bet pilnā apmērā īpašuma tiesības reģistrētas zemesgrāmatā 2004. gada 6. jūlijā, pamatojoties uz 2004. gada 29. marta līgumu.
[4.2] Savus prasījumus prasītāja cita starpā pamatojusi ar to, ka starp zemes īpašnieku un dzīvokļu īpašniekiem (atbildētājiem) ir pastāvējušas likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrā prim daļa un likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.pants.
No lietā esošajiem pierādījumiem tiesa konstatē, ka prasības pieteikumā norādītajā laika periodā starp zemes īpašnieku AS „Juridiskais birojs „Specialis"" un atbildētājiem pastāvēja zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības, jo atbildētājiem piederošie būvju (ēku) nekustamie īpašumi atradās uz AS „Juridiskais birojs „Specialis" piederoša zemes gabala.
Tai pat laikā tiesa secina, ka šajā lietā nav piemērojams likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrās prim daļas regulējums, jo tas ir attiecināms uz bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem, kuriem uz likuma pamata ir atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, vai arī gadījumiem, kad zeme pieder vai piekrīt valstij vai pašvaldībai.
Tā kā pušu starpā pastāv likumiskās (piespiedu) zemes nomas tiesiskās attiecības, prasītājs pamatoti ir aprēķinājis zemes nomas maksu piecu un sešu procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā, kā to paredz likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa attiecīgajā redakcijā zemes nomas maksas samaksas pienākuma rašanās brīdī.
[4.3] No likuma normām izriet, ka katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa zemes īpašniekam atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu mājas domājamajām daļām.
Tā kā zemes nomas maksas parāds aprēķināts saskaņā ar normatīvo aktu prasībām un atbildētāji pierādījumus par zemes nomas maksas samaksu pilnā apmērā nav iesnieguši, tiesa atzīst, ka atbildētājiem ir pienākums veikt prasītājam zemes nomas maksas parādu atbilstoši aprēķinā norādītajam apmēram, ievērojot gan to, ka pamatotu aprēķinu apstrīdēšanu atbildētāji nav veikuši, gan to, ka tiesa rēķinus neatrod par nepamatotiem. No aprēķiniem redzams, ka parāds aprēķināts atbilstoši katram atbildētājam piederošās daļas lielumam, ņemot vērā nomas periodu un likumā noteikto nomas maksas apmēru, līdz ar to tiesa veiktos aprēķinus katram atbildētājam daļā par zemes nomas maksas parāda apmēru atzīst par pamatotiem.
Vienlaikus tiesa atzīst par kļūdainiem atbildētāju paskaidrojumus daļā, kurā pausts uzskats, ka celtā prasība neatbilst maza apmēra prasībai, jo nepieciešams ar tiesas spriedumu nodibināt saistību esamību. Ņemot vērā, ka minētā tiesiskā attiecība nodibināta uz likuma pamata, nav nepieciešams to vēl īpaši pastiprināt ar spriedumu nosakot tiesiskas līgumiskas attiecības, līdz ar to, ņemot vērā celtās prasības apmēru, tai nepārsniedzot likumā noteikto prasības apmēru (Civilprocesa likuma 250.^{19}pantā noteikto), secināms, ka celtā prasība pamatoti celta kā maza apmēra prasība, kuras ietvaros konstatējot likumisku tiesisku attiecību pastāvēšanu izspriežams strīds par parādu.
[4.4] Prasītājs, ceļot prasību, lūdzis piedzīt nekustamā īpašuma nodokli (NIN) no /pers. A/NIN 0.00 EUR (01.01.2010.-04.03.2009.), no /pers. B/NIN 5.53 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.), no /pers. C/NIN 12.88 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.)
Tiesa atzīst, ka ir pamatota arī prasība par zemes nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu, jo likums neparedz šo maksājumu iekļaušanu nomas maksā.
Tāpat kā zemes nomas maksa, arī zemes nekustamā īpašuma nodokļa apmērs ar likumu noteikts procentuāli atkarīgs no zemes kadastrālās vērtības, kura tiek noteikta neatkarīgi no īpašnieka un nomnieka gribas, līdz ar to, ievērojot aprēķina pamatotību, no atbildētājiem par labu prasītājam ir pamats piedzīt nekustamā īpašuma nodokli no /pers. B/ 5.53 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.), no /pers. C/ 12.88 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.).

[4.5] Prasītājs, iesniedzot prasības pieteikuma grozījumus, minēto parādu lūdzis tiesu piedzīt kā zaudējumus.

Zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma un piedziņas pamati ir tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas ir cēloniskā sakarā ar prasītājam nodarītiem zaudējumiem.

Pie tiesas nodibinātajiem apstākļiem, ka atbildētājiem pastāv uz likuma dibināts pienākums veikt norēķinu ar prasītāju par zemes nomu un nekustamā īpašuma nodokli, un ka atbildētāji ilgstoši norēķinu ar prasītāju nav veikuši, atzīstams, ka atbildētāji rīkojušies prettiesiski. Minētā prettiesiskā rīcība veido cēloņsakarību ar prasītājam radītajiem zaudējumiem neiegūtās zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa apmērā, sakarā ar ko celtā prasība atzīstama par pamatotu.

[4.6] Novērtējot atbildētāju izvirzītos iebildumus pret celto prasību, secināms, ka tie balstīti uz ieskatu, ka pieteiktajam prasījumam ir iestājies noilgums.

Izvērtējot minētā iebilduma pamatotību, tiesa norāda, ka atbildētāji kļūdaini uzskata, ka būtu piemērojams Komerclikuma 406.pants, kas nosaka 3 gadu noilguma termiņu, turklāt, arī to piemērojot, konstatējams, ka prasītājs veicis darbības, kas pārtraukušas noilgumu.

Lietā konstatēts, ka zemes īpašnieks 2006. gada 11. augustā vērsās tiesā ar prasību pret Rīgas domi par zemes nomas līguma noslēgšanu, tai skaitā par šajā lietā iesaistīto zemes vienību, par ko tika ierosināta civillieta Nr.C04355106, vēlāk SKC- 174/2010, kurā kā trešā persona bija iesaistīts SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", tiesvedība noslēdzās 2013. gada 17. decembrī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senātam atsakot ierosināt kasācijas tiesvedību (SKC-1117-13); savukārt 2016. gada 11. maijā prasītājs vērsās pie SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" ar lūgumu veikt zemes nomas parāda nomaksu.

SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" uzskatāms par atbildētāju vietnieku, jo atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 11.panta pirmajai daļai pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu, un Civillikuma 2294.pants paredz, ka līdzēju attiecības pret trešām personām nosakāmas pēc vispārējiem noteikumiem par vietniecību un Civillikuma 1654.pants paredz atgādinājumu izsniegt arī parādnieka vietniekam.

Lietā netika apstrīdēts, ka strīdus dzīvojamo ēku pārvalda SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". Līdz ar to, pie apstākļiem, ka SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kurš kā pārvaldnieks, vienlaikus darbojas kā dzīvokļu īpašnieku pilnvarota persona, bija iesaistīts ar zemes īpašnieku tiesvedībā, kas ilga no 2006. gada 11. augusta līdz 2013. gada 17. decembrim, un 2016. gada 11. maijā saņēma zemes īpašnieka atgādinājumu, konstatējams, ka zemes īpašnieks ir veicis darbības noilguma pārtraukšanai, līdz ar to pamatoti prasība celta tiesā un tiesa nekonstatē tiesisku pamatu uz šādiem apsvērumiem celto prasību noraidīt. Līdz ar minēto tiesa noraida kā nepamatotus iebildumus par to, ka prasītājs nav veicis darbības strīda ārpustiesas atrisināšanai.

Līdz ar tiesas nodibināto, ka SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" atzīstams par atbildētāju vietnieku attiecībās ar prasītāju izskatāmajā jautājumā par zemes nomas maksas samaksu, tad ievērojot Civillikuma 2305.pantā noteikto, ka pilnvarniekam jādod savam pilnvarotājam norēķins par uzdevuma izpildīšanu un sevišķi par visiem pie tam bijušiem ieņēmumiem un izdevumiem, kontekstā ar atbildētāju norādīto, ka samaksu par zemes nomu ir veikuši SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", tad, pie apstākļiem, kad norēķins ar prasītāju nav veikts, secināms, ka atbildētājiem ir jāprasa norēķins par uzdevuma izpildīšanu savam vietniekam, nevis prasītājam, līdz ar to uz šāda pamata tiesa nekonstatē prasības noraidīšanas pamatu.

[4.7] Atbildētāji pauduši iebildumus pret celto prasību, norādot, ka dzīvokļu īpašniekiem piestādītais parāda aprēķins veikts neatbilstoši 2008. gada normatīvajos aktos noteiktajam apmēram, neņemot vērā to, ka 2008. gadā zemesgabala aprēķinātās nomas maksas apmērs nedrīkst pārsniegt 25% no iepriekšējam gadam aprēķinātā.

Ņemot vērā, ka likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" Pārejas noteikumu 40.punkts atzīts par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam, tātad prettiesisku, tiesai nav pamata to piemērot, otrkārt, ievērojot faktu, ka minētā tiesu norma paredz, ka "nedrīkst pārsniegt iepriekšējam gadam aprēķināto zemes nomas maksas apmēru", bet lietā neguva apstiprinājumu fakts, ka prasītājs būtu noteicis iepriekšējam, t.i., 2007. gadam, zemes nomas maksu, tiesa nekonstatē šādus atbildētāju iebildumus par pamatotiem.

[4.8] Iebildumus par pievienotās vērtības nodokli tiesa neatrod par nepieciešamu izvērtēt, ņemot vērā, ka prasītājs prasību šajā daļā ar prasības pieteikuma grozījumiem nav turpinājis uzturēt.

[4.9] Attiecībā uz iebildumiem par sākotnējā prasītāja prasības tiesībām, tiesa norāda, ka akciju sabiedrība "Pilsētas zemes dienests" ar mantisko ieguldījumu prasītājas, maksātnespējīgās SIA "Kredītuzraudzības birojs", pamatkapitālā (*2016.gada 10.jūnija mantiskā ieguldījuma akts*) tai piederošās prasījuma tiesības pret atbildētājiem par zemes nomas maksas un blakus prasījumu samaksu ir ieguldījusi (nodevusi) SIA "Kredītuzraudzības birojs".

Tā kā SIA "Kredītuzraudzības birojs" maksātnespēja ierosināta 2010. gada 27. oktobrī, tad vērtējot minēto iebildumu, tiesa piemēro tās Maksātnespējas likuma normas, kas bija spēkā līdz 2010. gada 31. oktobrim.

No lietas materiāliem redzams, ka prasības celšanas brīdī, proti, 2017. gada 31. maijā administrators izsniedza pilnvaru /pers. D/, kas atbilst Maksātnespējas likuma 28.pantā noteiktajam (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2017.gada 21.decembra lēmumu lietā Nr.SKC-1770/2017*).

Pie šādiem apstākļiem detalizētāk analizēt minētos apstākļus konkrētās lietas ietvaros tiesa nekonstatē pamatu un nenodibina pamatu tiesvedības izbeigšanai lietā.

Novērtējot minēto, tiesa atzīst par pierādītām sākotnējā prasītāja prasības tiesības un pie apstākļiem, ka prasītājs lietā ir zemes īpašnieks, pārējiem iebildumiem, kas izvirzīti saistībā ar notikušo prasījuma tiesību pāreju, nav izšķirošas nozīmes.

Līdz ar minēto atzīstams, ka atbildētāji pamatotus iebildumus, kas radītu šķēršļus celtās prasības apmierināšanai, nav izvirzījuši.

[4.10] Tādējādi tiesa konstatē, ka ir pamats prasību apmierināt un piedzīt no atbildētājiem prasītāja labā zaudējumus, ko veido nesaņemtā zemes nomas maksa un nekustamā īpašuma nodoklis no /pers. A/ – zemes nomas maksu 302,17 EUR (01.01.2008.-04.03.2009.); no /pers. B/ zemes nomas maksu 314.34 EUR, nekustamā īpašuma nodokli 5.53 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.), no /pers. C/ zemes nomas maksu 732.35 EUR (01.01.2008.-31.12.2010.), nekustamā īpašuma nodokli 12.88 EUR (01.01.2010.-31.12.2010.).

Lai gan prasītājs lūdzis tiesu lemt par parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumu un tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētājiem par labu prasītājam, tiesa ņem vērā, ka lietā nav gūti pierādījumi tam, ka prasītājam būtu radušies minētie izdevumi, līdz ar to nekonstatē pamatu to piedziņai un šajā daļā prasību noraida.

[4.11] Ņemot vērā, ka celtā prasība ir apmierināta daļēji, tad proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram no atbildētājiem, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu un 39.pantu, par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi atbilstoši atbildētāju skaitam.

Tā kā tiesa atzinusi par pamatotu prasību par zaudējumu piedziņu kopsummā 1367,27 EUR apmērā, tad maksājama valsts nodeva 205,09 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunktu.

No /pers. A/ tika piedzīts 302,17 EUR, kas ir 22,10 % no kopējās prasības summas, līdz ar to no /pers. A/ valsts labā piedzenama valsts nodeva 22,10 % apmērā no kopējās valsts nodevas apmēra, t.i., 45,33 EUR.

No /pers. B/ tika piedzīts 319,87 EUR, kas ir 23,40 % no kopējās prasības summas, līdz ar to no /pers. B/ valsts labā piedzenama valsts nodeva 23,40 % apmērā no kopējās valsts nodevas apmēra, t.i., 47,99 EUR.

No /pers. C/ tika piedzīts 745,23 EUR, kas ir 54,50 % no kopējās prasības summas, līdz ar to no /pers. C/ valsts labā piedzenama valsts nodeva 54,50 % apmērā no kopējās valsts nodevas apmēra, t.i., 111,77 EUR.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 17,59 EUR apmērā, kas ņemot vērā, ka prasība apmierināta pret trim atbildētājiem, tad uz katru atbildētāju attiecināmi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,87 EUR, kas tad arī ir piedzenami par labu valstij.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētāju /pers. B/ un /pers. C/ pilnvarotais pārstāvis, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā (*lietas 269.-284.lapa*).

Apelācijas sūdzībā norādīts uz šādiem iebildumiem.

[5.1] Tiesa, izvērtējot argumentus par prasījuma noilguma iestāšanos, izdarīja kļūdainu secinājumu, ka uz likuma pamata pastāvošās zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības nevar kvalificēt kā darījumu un tām nav konstatējamas komercdarījuma pazīmes un ar to sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Apelatora ieskatā, apstāklis, ka saistība ir radusies uz likuma pamata, nav noteicošais apstāklis un nav vērtējams kā tāds, kas izslēgtu no Komerclikuma izrietošo trīs gadu noilguma piemērošanu. Būtiski noskaidrot, vai saistība radusies komersanta saimnieciskās darbības rezultātā.

Tā kā prasītāja ir komersants un saskaņā ar Komerlikuma 1.pantu jebkuras komercsabiedrības darbības jēga ir peļņas gūšana, kā arī to, ka sabiedrība īpašuma tiesības uz zemes gabalu, uz kura atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja, ir ieguvusi uz pirkuma līguma pamata, jāatzīst, ka sabiedrības un dzīvokļu īpašnieku starpā pastāvošas tiesiskās attiecības (kuru ietvaros sabiedrība, piemēram, iznomā zemes īpašumus un pieprasa zemes nomas maksu), pēc būtības ir komercdarījums. Fakts, ka dzīvokļu īpašnieku un sabiedrības starpā rakstveidā nav noslēgts zemes nomas līgums, nemaina šo attiecību komercdarījuma dabu.

[5.2] Tiesa nav vērtējusi atbildētāju iebildumus par prasības tiesības esību sākotnējai prasītājai SIA "Kredītuzraudzības birojs".

Tiesa nav vērtējusi atbildētāju iebildumus par to, ka lietas materiāliem nav pievienots ne atzinums par mantiskā ieguldījuma novērtēšanu, ne dalībnieku sapulces lēmums par pamatkapitāla palielināšanu (mantisko ieguldījumu) atbilstoši Komerclikuma 202., 154. un 196.panta prasībām.

Apelatora ieskatā prasītāja SIA "Kredītuzraudzības birojs" nav ieguvusi prasības tiesības, pamatojoties uz mantiskā ieguldījuma aktu, jo nepastāvēja tiesisks pamats īpašuma pārejai, līdz ar to arī tiesības celt tiesā prasību pret atbildētāju tai nav bijušas.

[5.3] Tiesas secinājums, ka atbildētājiem pastāv uz likuma dibināts pienākums veikt norēķinu ar prasītāju par zemes nomu un nekustamā īpašuma nodokli un ka atbildētāji ilgstoši norēķinu ar prasītāju nav veikuši, atzīstams, ka atbildētāji rīkojušies prettiesiski nav pamatots ar tiesību normām un ir pretrunā lietas apstākļiem.

Izskatāmajā civilstrīdā apstākļu, kas liecinātu par atbildētāju kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku negodprātīgu rīcību vai izvairīšanos no saistību izpildes, nav konstatējama.

Atbildētāji, apmaksājot visus SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" izrakstītos rēķinus par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, paļāvās, ka tiek veikti arī zemes gabala nomas maksājumi, jo ne dzīvojamās mājas apsaimniekotājs, ne zemes gabala īpašnieks netika izrakstījuši atsevišķus, speciālus rēķinus par zemes gabala nomas maksu vai cēluši pretenzijas par neveiktiem zemes gabala nomas maksājumiem.

Tikai 2017.gada janvārī atbildētājiem nosūtīta rēķina par nomas maksas parādu samaksu neapmaksāšana pati par sevi nevar tikt atzīta par prettiesisku rīcību, jo rēķins pats par sevi nenodibina saistību un tiesisko attiecību, un secīgi rēķina neapmaksāšana nevar tikt definēta kā prettiesiska vainojama rīcība, kas paredz zaudējumu atlīdzības pienākumu Civillikuma 1770.-1775.panta izpratnē.

Atbildētāji, apmaksājot apsaimniekotāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" izrakstītos rēķinus par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, tostarp par funkcionāli nepieciešama zemes gabala nomu un ar to Civillikuma 1428.panta trešās daļas izpratnē klusējot, bez jebkādiem iebildumiem atzīstot un apmaksājot izrakstītos rēķinus, pilnvaroja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīt un apsaimniekot viņiem piederošo dzīvojamo māju, tostarp slēgt zemes nomas līgumus un norēķināties ar zemes īpašnieku, un šādā veidā atbildētāji izpildīja ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu uzlikto privatizētā objekta īpašnieka pienākumu "pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku".

Pušu nomas tiesisko attiecību laikā no atbildētāju puses nav konstatējama kāda negodprātīga, prettiesiska vai vainojama rīcība un tāpēc prasītāja norādīto nomas maksas parādu nevar atzīt kā zaudējumus. Nepastāvot vainojamai, prettiesiskai rīcībai, nevar konstatēt cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību, savukārt zaudējumi prasītāja norādītajā apmērā var tikt nodarīti tikai prettiesiskas vainojamas rīcības rezultātā.

[5.4] Atzīstot parāda aprēķinu par laika posmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 21. decembrim par atbilstošu likumam, tiesa ir pārkāpusi Civillikuma 3.pantu un Civilprocesa likuma

93.pantu.

Apelatora ieskatā parāda aprēķins par 2008. gadu un 2010. gadu neatbilst likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 40.punktam un tiesas pienākums saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu bija prasīt no prasītājas pierādīt, ka šis parāda aprēķins atbilst likumam.

[6] Par apelācijas sūdzību 2019. gada 7. oktobrī prasītāja iesniedza paskaidrojumus, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots, bet apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Vērš uzmanību, ka Civilprocesa likuma 418.pantu, kas noteic apelācijas sūdzības robežas, kā arī 426.pantu, kas noteic lietas izskatīšanas robežas apelācijas instancē. Puses nevar sniegt iebildumus apelācijas sūdzībā un apelācijas instances tiesā par tādiem apstākļiem, uz kuriem nav norādījušas pirmās instances tiesā, proti, atbildētāji nebija izteikuši iebildumus par prasītājas prasījuma tiesībām celt prasību, nebija iebilduši pret prasītāja puses procesuālo tiesību pārņemšanu, tostarp nepārsūdzēja lēmumu par to, tādēļ šie apelācijas sūdzībā minētie iebildumi nav vērtējami vispār.

Tiesai, skatot zaudējuma prasību, ir jāvērtē likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" normas, kas noteic dzīvokļu īpašnieku pienākumu slēgt nomas līgumu vai pilnvarot to darīt ēkas pārvaldnieku, kā arī pārņemt ēkas pārvaldīšanas tiesības no pašvaldības, un šī likumā noteiktā pienākuma izpilde un tā neizpildes sekas. Šis pienākums bija noteikts arī dzīvokļu privatizācijas līgumos.

Nav pamata vērtēt, vai ēkas īpašnieki ir bijuši informēti par maksāšanas pienākumu, jo visi ēkas īpašnieki jeb dzīvokļu īpašnieku kopums ir bijis informēts par objekta-dzīvokļa īpašuma-sastāvu, vai nu privatizējot objektu, vai iegūstot to brīvos tirgus apstākļos.

Konkrētajā lietā ir konstatējams atbildētāju uz likuma pamata nodibināts pienākums noslēgt nomas līgumu vai vismaz veikt priekšapmaksu par pakalpojuma izmantošanu. Atbildētāji ilgstoši norēķinu ar prasītāju nav veikuši, no kā izriet, ka atbildētāji rīkojušies prettiesiski, svešu mantu lietojot bez līguma un par to nemaksājot. Minētā prettiesiskā rīcība (bezdarbība) veido cēloņsakarību ar prasītājam radītajiem zaudējumiem neiegūtās zemes nomas maksas apmēra.

Prasītāja norāda, ka zaudējumi nav atzīstami par prasījumu, kas izriet no komercdarījuma Komerclikuma izpratnē, un tiem nav piemērojams Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilgums.

[7] Civilprocesa likuma 440.[11]panta pirmā daļa paredz, ka apelācijas sūdzību vienkāršotas procedūras lietās izskata rakstveida procesā. Par apelācijas sūdzības izskatīšanas dienu tiesa paziņo lietas dalībniekiem.

Apelācijas tiesvedība ierosināta 2019. gada 18. februārī un, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 440.[11]panta panta pirmo daļu, nozīmēta lietas izskatīšana rakstveida procesā. Par apelācijas sūdzības izskatīšanu rakstveida procesā ir paziņots lietas dalībniekiem.

Motīvu daļa

[8] Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.[1] pantu apelācijas instances tiesa izskata šā likuma 52.-54.nodaļā noteiktajā kārtībā apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās (..), ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 440.[2] pants noteic, ka apelācijas kārtībā var pārsūdzēt šā likuma 440.[1] pantā minētos spriedumus, ja: 1) pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi materiālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas; 2) pirmās instances tiesa ir pārkāpusi procesuālo tiesību normu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas; 3) pirmās instances tiesa ir nepareizi konstatējusi faktus vai nepareizi novērtējusi pierādījumus vai sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

[10.1] Atbildētāji/pers. B/ un /pers. C/ ir pārsūdzējuši pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, līdz ar to apelācijas instances tiesa lietu skata pēc būtības prasības daļā pret /pers. B/ un /pers. C/. Atbildētāja/pers. A/ pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums daļā pret /pers. A/ ir stājies likumīgā spēkā.

[10.2] Lai gan no atbildētāju apelācijas sūdzības secināms, ka tiesas spriedums ir pārsūdzēts pilnā apmērā, apelācijas sūdzībā nav atrodami argumenti, ar kuriem būtu apšaubīta pirmās instances tiesas sprieduma likumība noraidītajā daļā.

Tomēr, kā norādīts judikatūrā, tas neatbrīvo apelācijas instances tiesu izskatīt lietu pēc būtības tādā apjomā un izvērtēt tos argumentus, kā lūgts apelācijas sūdzībā.

[11] Lietā netiek apstrīdēti pirmās instances tiesas sprieduma 4.1 punktā nodibinātie fakti.

[12] Lietā izšķiramais strīds saistīts ar to, vai nesaņemtā zemes nomas maksa un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija uzskatāmi par prasītājai nodarītiem zaudējumiem. Tāpat ir strīds, vai pušu starpā pastāvošās tiesiskās attiecības - piespiedu zemes noma, ir komercdarījums, un vai ir piemērojams no Komerclikuma izrietošais trīs gadu noilgums.

[13] Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka tie ir daļēji pamatoti sekojošu apsvērumu dēļ.

[13.1] Civillikuma 1402. pants noteic saistību rašanās pamatu, un proti, saistības rodas no tiesiska darījuma, neatļautas rīcības vai pēc likuma.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, un par to nav strīda, ka starp prasītāju kā zemes īpašnieci un atbildētājiem pastāv piespiedu zemes nomas tiesiskās attiecības.

Atbilstoši Civillikuma 928.pantā noteiktajam īpašums var būt aprobežots kā pēc privātas gribas, tā arī pēc likuma.

[13.2] Atbildētāju apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa, izvērtējot argumentus par prasījuma noilguma iestāšanos, izdarīja kļūdainu secinājumu, ka uz likuma pamata pastāvošās zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības nevar kvalificēt kā darījumu un tām nav konstatējamas komercdarījuma pazīmes, līdz ar to sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas novedis pie lietas nepareizas izspriešanas.

Prasītāja noraidīja noilguma iestāšanos.

[13.3] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā atbildētāji apelācijas sūdzībā pareizi norādījuši, ka tiesiskie darījumi, ko slēdz komersants, ir komercdarījumi, jo Komerclikuma 2.pants noteic, ka komercreģistrā ierakstīta komersanta saimnieciskā darbība ir atzīstama par komercdarbību un ierunas par to nav pieļaujamas.

Arī Senāts piekritis tiesību doktrīnā izteiktajam viedoklim, ka tam, vai saistība rodas uz likuma vai darījuma pamata, nav nekādas juridiskas nozīmes, lai vērtētu, vai prasījumam ir piemērojams Komerclikuma 406.panta regulējums. Būtiskais elements ir tas, vai komersanta prasījums ir komerctiesiskas dabas (Komerclikuma 1.panta otrā daļa). Ja prasījums ir komerctiesiskas dabas, tad nav pamata piemērot 10 gadu noilguma termiņu.

[13.4] Sākotnēji prasība celta, lai panāktu tādas saistības izpildi, kas radusies prasītājai īstenojot komercdarbību – iznomājot zemi, šajā gadījumā piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās. Taču ņemot vērā apstākli, ka prasītāja ir grozījusi prasību un savu prasījumu balstījusi uz tai nodarīta zaudējuma atlīdzināšanu, bet zaudējumi nevar tikt atzīti par darījumu, tiesas kolēģijas ieskatā prasībai nevar piemērot Komerclikumā noteikto 3 gadu noilguma termiņu.

[14] Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentu par zaudējumu piedziņu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka tie ir pamatoti sekojošu apsvērumu dēļ.

[14.1] Civillikuma 3. pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība aspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

[14.2] Prasītāja lūdz piedzīt zaudējumus, ko veido atbildētāju neveiktie zemes nomas maksājumi par laiku no 2008. gada līdz 2010. gada 31. decembrim, kā arī nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija par 2010. gadu.

Prasītāja uzskata, ka ir izpildījusi pienākumu iznomāt zemi, jo ēkas kopīpašnieki, t.sk. atbildētāji, var netraucēti lietot zemesgabalu. Līdz ar to prasītājam saskaņā ar Civillikuma 1778. pantu ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību, jo atbildētāji lieto viņiem piederošo zemi bez vienošanās, par to nemaksājot.

[14.3] Lietā nav strīda, ka starp pusēm nav noslēgts zemes nomas līgums. Pienākums atbildētājiem veikt zemes nomas maksu ir noteikts likumā "Par dzīvokļa īpašumu" 12. panta ceturtajā daļā *(redakijā, kas bija spēkā līdz 2011. gada 1. janvārim).*

[14.4] Ievērojot to, kā prasītājs lūdz piedzīt zaudējumus, ir nepieciešams konstatēt tiesisko pamatu to piedziņai.

[14.4.1] Civillikuma 1770. pantā ir dots zaudējuma jēdziens, proti, ar zaudējumu tiek saprasts katrs mantiski novērtējams pametums. Civillikuma 1775. pantā ir noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību. (..)Tāpēc tā pamati ir 1) nodarītāja prettiesiskā rīcība, 2) zaudējumu esamība 3) cēloniskais sakars (*Sk. K. Torgāns, Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga, 2018, 199., 210. lpp.*).

[14.4.2] Tiesas kolēģija uzskata, ka prasībā norādīto saistību rašanās pamats nav neatļauta darbība vai bezdarbība, bet likums, ar kura normām cita starpā prasītāja ir pamatojusi savu prasījumu.

[14.4.3] Vērtējot prasītājas norādītos apstākļus, nav pamata konstatēt, ka pušu saistību rašanās pamats ir atbildētāju neatļauta darbība kā tiesību aizskārums. Pušu saistības rada normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpilde.

Ja atbildētāji nav pildījuši likumā noteikto pienākumu maksāt zemes nomu, tad lietā ir strīds par zemes nomas parādu, kas savukārt nav atzīstams par zaudējumiem Civillikuma 1770. panta izpratnē.

[14.5] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā atbildētāji nav pieļāvuši normatīvu aktu pārkāpumu un līdz ar to prasītājai nav atlīdzināmi zaudējumi. Saskaņā ar likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.punktu pušu starpā pastāvēja likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras paredzētas likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.pantā.

[14.5.1]] Prasītāja saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.pantu 2006. gada 11. augustā bija cēlusi tiesā prasību par zemes nomas attiecību nodibināšanu. Tiesvedība ilga līdz 2013. gada 17. decembrim un prasība tika noraidīta. Kā norāda prasītāja, tad lietā tika nodibināts, ka tiesības slēgt nomas līgumus dzīvokļu īpašnieku vārdā pašvaldība bija nodevusi Rīgas namu pārvaldniekam.

[14.5.2] Tiesas kolēģija konstatējusi, ka lietā iesniegtie nolēmumi civillietā Nr.C04355106 ir taisīti strīdā starp AS "Pilsētas zemes dienests" un Rīgas domi par zemes nomas līguma noslēgšanu ar trešo personu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks". No tiem nav konstatējams, ka šajā lietā būtu ticis pieteikts prasījums par zemes nomas maksas piedziņu, līdz ar to tiesas kolēģijai nav pamata atzīt, ka šajā lietā būtu notikusi tiesāšanās par parādu.

[14.5.3] Kā redzams no lietas materiāliem, tad neskatoties uz to, ka starp pusēm pastāvēja piespiedu nomas attiecības un 2013. gada 17. decembrī bija beigusies tiesvedība civillietā Nr.C0455106, tikai 2016. gada 11. maijā prasītāja nosūtījusi SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" paziņojumu par zemes nomas maksas parādu par laiku līdz 2010. gada 31. decembrim *(lietas 153.lapa)*.

Citi atgādinājumi par parādu, kas būtu izsniegti atbildētājiem vai personai, kuru varētu uzskatīt par viņu pārstāvi, lietā nav iesniegti.

[14.5.4] Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka atbildētājiem pastāvēja pamatoti iebildumi par maksājumu pamatotību, tādēļ strīdus summas samaksas neveikšanu nevar uzskatīt par prettiesisku rīcību, kas rada pamatu prasībai par zaudējumu piedziņu.

[14.6] Tiesas kolēģijas ieskatā kļūdains ir prasītājas uzskats, ka tiesības celt prasību pret atsevišķu dzīvokļu īpašniekiem tiesību normas pieļauj tikai kopš 2015. gada 1. oktobra. Nav tiesiska pamata uzskatam, ka šādas tiesības radušās tikai ar prasītājas norādītajām Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums slēgt zemes nomas līgumu (vai pilnvarot pārvaldītāju to darīt) ar tā zemes gabala īpašnieku, uz kura atrodas privatizētais objekts. Savukārt no minētā likuma 54.panta ceturtās daļas izriet, ka zemes gabala īpašnieka prasība pret personu, kurai nodotas attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības vēršama tad, ja nav noslēgti zemes nomas līgumi atbilstoši šā likuma 50.panta pirmās daļas 3.punkta prasībām. Minētā tiesību normu redakcija bija spēkā arī tad, kad starp pusēm nodibinājās piespiedu nomas tiesiskās attiecības. Piemērojot šīs normas sistēmiski un atbilstoši to mērķim, secināms, ka primāri pienākums noslēgt līgumu (un līdz ar to arī tiesības to prasīt) ir dzīvokļu īpašniekiem.

Lietas izskatīšanas laikā netika gūti pierādījumi tam, ka prasītāja pirms 2015. gada 1. oktobra bija cēlusi tiesā prasību pret dzīvokļa īpašniekiem un tās prasība tika noraidīta minēto apstākļu dēļ. Bet ar lietas materiāliem pierādīts, ka prasītāja bija izvēlējusies personu pret kuru celt prasību par zemes nomas attiecību nodibināšanu.

[14.7] Pastāvot šādiem apstākļiem nav iegūti pierādījumi prasības apmierināšanai, kas apstiprina zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumu pastāvēšanu, t.i., nav konstatēts, ka atbildētāji pieļāvuši neattaisnojamu darbību, kā arī nav konstatēts cēloniskais sakars starp zaudējumiem un atbildētāju neatļauto darbību. Tādēļ prasība ir noraidāma.

[14.8] Prasītāja prasības grozījumos un rakstveida paskaidrojumos atsaukusies uz judikatūru, norādot, ka zemes īpašnieks ir tiesīgs prasīt no ēkas īpašnieka zaudējumus par īpašuma lietošanu, un dzīvokļa īpašnieka saistību neizpilde un īpašuma lietošana bez maksas ir uzskatāma par prettiesisku rīcību.

Tiesas kolēģija, iepazīstoties ar šiem nolēmumiem Tiesu informatīvajā sistēmā, konstatējusi, ka šajos nolēmumos norādītie apstākļi ir atšķirīgi no prasībā norādītajiem, tādēļ nav attiecināmi uz izskatāmo strīdu.

Spriedumā Nr. SKC-226/2016 ir izskatīts strīds par zaudējumu atlīdzināšanu, kad izsmeltas visas likumā paredzētās iespējas izpildīt tiesas nolēmumu par zemes nomas piedziņu, jo dzīvojamās mājas apsaimniekotājs pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās ir pieņēmis lēmumu likvidēties. Tādejādi Augstākās tiesas izskatītajā lietā ir konstatējami citi tiesiskie un faktiskie apstākļi.

Savukārt lietā Nr. PAC-0178/2014 norādīts uz zaudējumu atlīdzināšanu, kas saistīti ar zemes īpašnieka zemes dzīļu izmantošanu. Spriedumā Nr. SKC-506/2004 un spriedumā Nr. 405/2013 tika izšķirts strīds par izlikšanu no dzīvojamām telpām.

[15] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pārsūdzētā sprieduma motīvu daļa neatbilst Civilprocesa likuma 193.panta piektās daļas prasībām, jo pirmās instances tiesa ir nepareizi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus un tas ir novedis pie lietas nepareizas izspriešanas, prasību nepamatoti apmierinot.

[15.1] Ievērojot norādīto Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas instances tiesā apelācijas sūdzībā norādītie iebildumi ir guvuši apstiprinājumu, līdz ar to apelācijas sūdzība ir atzīstama par pamatoti iesniegtu.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas a apakšpunktu, iesniedzot prasības grozījumus maksājama valsts nodeva 208,24 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

[17] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts AS ,,Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) šajā lietā kopā ir 17,59 EUR, to apliecina informācija uzziņas lapā – par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (*lietas 1.sējuma 2.lapa)*, kas piedzenami no prasītājas valsts labā.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājai ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 440.[11] panta pirmo daļu un 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt akciju sabiedrības "Pilsētas zemes dienests" prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no akciju sabiedrības "Pilsētas zemes dienests" , reģistrācijas Nr.40003541185, valsts ienākumos valsts nodevu 208,24 EUR. Valsts nodevas samaksa valstij veicama kontā: saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22. Iemaksas mērķis: valsts nodeva civillietā Nr.C33475417, prasītāja akciju sabiedrība "Pilsētas zemes dienests".

Piedzīt no akciju sabiedrības "Pilsētas zemes dienests" , reģistrācijas Nr.40003541185, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,59 EUR. Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valstij veicama kontā: Saņēmējs: Tiesu administrācija / Konta Nr.LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316 / Saņēmēja banka: Valsts kase / Kods TRELLV22, Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. Nr.C33475417, prasītāja akciju sabiedrība "Pilsētas zemes dienests".

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Dokumenti, kas apliecina maksājumu izdarīšanu valsts ienākumos iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese
Olita Blūmfelde

Tiesnese
Milda Zelmene

Tiesnese
Ligita Gavare